

קרא ירי

„נמאסתם כבר עם הטיפוחות העצמיות שלכם על השכם. זה מרגיז לקרוא כל פעם את התשבחות העצמיות בנוסח אמרנו לכם... או, אתם רואים שצדקנו! דווקא משום שזה נכון — זה מרגיז. ביום בו תודו פעם בכישלון שלכם אני מגדב בקבוק שמפאניה...“ כתב לנו הקורא אבי חסיד מחולון, לפני כמה שבועות. אני חושב שהקורא חסיד יכול להכין את השמפאניה. אין לי ספק שגיליון העולם הזה מהשבוע שעבר (1905) הוא עדות חיה לכישלון ואינו צריך הסברים נוספים או התנצלות ליות. תחל מהשער הקדמי של הגיליון (שליטון גולדה מתפורר) דרך כתבת השער וכלה במאמרי הפרשנות, היה גיליון זה שייך כבר לפתחהיסטוריה כאשר יצא לאור. היה זה גיליון שסתם כמעט את הגולל על שילטונה של גולדה מאיר והוריד את

המסך, זמנית לפחות, על הקאריירה של משה דיין כשרהביטחון. כל הדברים ש נאמרו בו היו טובים ויפים עד לשעה האחרונה בה הוכן הגיליון. הם הפכו לבדיחה עוד באותו לילה, כאשר התברר כי גולדה מאיר אין כל כוונות לפרוש וכי התפטרותה המעושה בישיבת צמרת מיפולגתה, ביום הראשון בשבוע שעבר, לא היתה אלא בכחינת הצגת פריים שנועדה להכריח את מיפולגתה לכרוע ברך לפנייה ולחולל עליה בתחוננים כדי שתשוב ל שילטון. הוא הדין לגבי התפטרותו כביכול של שרהביטחון משה דיין, שרק חיפש את ההודמנות, ואף סייע ביצירתה, כדי לחזור מהר אל הסוס לפני שזה יברח לו. אני מודה: נפלנו הפעם בפח. עשינו את השגיאה הגורלית הפעם, בניגוד לכל הפעמים הקדמות, הערכנו משום מה שהם סנים. נטינו להאמין להם, וכך משכו אותנו באף אל המלכדות שמבחינה עיתון נאית היתה אחד הכישלונות הגדולים של העולם הזה אי פעם.

עוד ביום שני בערב, הלילה של סגירת הגיליון, היה נטוש ויכוח חריף במערכת. כמה מאיתנו היו משוכנעים שזהו זה: גולדה גמרה את הקאריירה. אחרים הציעו להיוהר ממסקנות חפוזות. חילוקי הדעות גברו כשהגענו לנסח את כותרת השער. תחילה התפתינו להדפיס את השער, ש הוכן עוד לפני שלושה שבועות לגיליון 1903, שלא הודפס ושהוצג במדור זה לפני שבועיים כשהוא נושא את הכותרת: סוף סוף, גולדה מאיר מתפטר. נמנענו מהדפסת שער זה נוכח תביעתם של אלה מאנשי המערכת לניסוח דוגמת: מי שחוק פורים של גולדה מאיר. לבסוף התקבלה פשרה. ניסחנו כותרת מסתייגת ובלתי מחייבת: שילטון גולדה מתפורר.

אבל גם כך הסתבר כי הגזמנו וחגגנו בטרם עת. המילהמה בגולדה ובשילטון המגדט שלה לא הסתיימה.

דיין קורע פתק הצגת פורים

אבל גם כך הסתבר כי הגזמנו וחגגנו בטרם עת. המילהמה בגולדה ובשילטון המגדט שלה לא הסתיימה.

השר דן ונתן אישור

אני בטוח שלקוראים רבים היה זה גיליון של הפתעות. כי הטענה השנייה, שאנו מרבים לשמוע, אחרי הטענה, תפסיקו להתפאר בציד קתכם... היא, מתי כתבנו כבר פעם מילה טובה על משה דיין? טוב, אז גם זה קורה השבוע. את תמונות ישיבת חברי רפי' במרכז מיפולגת העבודה שפורסמו בשבוע שעבר (צבאו הפרטי של דיין), צילם צלם המערכת אלכס ברונוסקי. הוא היה צלם העיר תל אביב היחיד שנשארה בישיבה כמעט מתחילתה ועד לסופה בשעה שתיים אחר הצהר הלילה.

בפתיחת הישיבה שנערכה בבית מיפולגת העבודה בתל אביב, ניסו סדרנים ושומרי ראש למנוע מהצלמים להיכנס לישיבה. רק מאוחר יותר הותר להם להיכנס, לחמש דקות בלבד. לאולם, לצלם מיספר תמונות ולהסתלק. אלכס שכח את הוראה ויחד עם עוד כמה צלמי עיתונות נשאר מעבר לחמש דקות לישיבה. כעבור כשעתיים, כאשר הסתבר לאחד הסדרנים, כי אלכס מייצג את מערכת העולם הזה וכי הוא היחיד שעוד נותר באולם אחרי שאר הצלמים הסתלקו, ביקש ממנו באדיבות לסיים את תפקידו ולהסתלק. אלכס ניסה לבקש רשות להישאר בישיבה עד תומה. הוא פנה אל בטי, מזכירתו של מזכיל המישה של מיפולגת העבודה מטעם חטיבת רפי', משה נצר. היא רמזה לו שעליה לבקש רשות ממשה דיין לכך. כעבור דקה היא פנתה אל דיין וזה התיר אישית לצלם העולם הזה להישאר בישיבה עד תומה. לא רק זאת. אלכס נצמד קרוב אל דיין, צילם את הבעותיו ותגובותיו לאורך כל הישיבה, כשחייך, זעם, פיתק או התלהב. הוא צילם אותו בשיתות השלפון הפרטית שניהל עם אשתו, שעה שקיבל פתקים סודיים מחבריו וקרע אותם לגורים (ראה תמונה) ושעה שנימנם והשתעמם.

לא שהתנהגות זו היתה מנגדט לטיבעו של דיין. אבל לזכותו של דיין יש לומר שהוא לא התרגש ולא חרג ממינהגו גם משהיה ברור לו שהצלם הפעם הוא איש העולם הזה.

נוות ללא אבל

אחרי כל הנאמר לעיל, יכולה להתקבל הרגשה שווה גיליון של הכאה פומבית על יחאסא. כדי להוציא את הטעם המריר הזה מהפה, בואו ותרואו עוד פעם איך, למרות הכל, שוב צדקנו. אני מתכוון לעניין שבתוך הרכב. בזמנו, כאשר אושרה תקנה זו בכנסת השביעית באחת מישיבותיה האחרונות, היה אורי אבנרי החיכ היחיד שיצא בגלוי נגד החוק, למרות שאו היה זה מאוד בלתי פופולארי ואנטי לאומי. אבנרי בכנסת העולם הזה בדפוס, היו בין הבודדים שטענו כי החוק מיותר, לא יביא לחיסכון בולק וכיבדי לעומת זאת את הקשיים בתחבורה הציבורית.

לפני שבועיים, בדיון שנערך בכנסת, חזרו כמעט כל המשתתפים בוויכוח על טענותיו של אבנרי חודשיים וחצי קודם לכן. ביניהם היו כאלה שבשעתו תמכו בשבתון. השבוע מת שבתון הרכב מיתת בשיקה. איש, כולל אלה שהגנו עליו בשעתו בחירוף נפש, לא התאבל עליו.

תאמר

השבוע העולם הזה 1906

	8	7	6	5		4	3	2	1
14		13		12		11	10		9
	18			17			16		15
		23		22	21		20		19
	29		28		27		26		25
			34		33	32		31	
		39		38			37	36	
				41			40		
48	47		46	45		44		43	42
		54	53		52		51		50
		59		58	57		56		55
				61			60		
		66		65			64		63
			71		70		69	68	67
				73					72

מאונך: 1) תיאטרון ישראלי. 5) ביטוי שפירושו "קטילה" במובן של ביקורת תיאטרון. 9) פיקוד הורכה (ר"ת). 10) צופן. 12) גורל. 13) מישכן, דירה. 15) בלבד. 16) צריך להיות בראש. 17) מחלה. 18) נדכא, עשוק. 20) במאי תיאטרון ישראלי (ש"מ). 24) שחקן ישראלי המצליח באוסטריה. 27) תיטה על צידה. 28) מיכל בדי. 29) בקיא במישנה. 30) כינוי לאיש זקן ונכבד. 32) קנה הבלוי. 34) נאספו למקום אחד. 35) שמו הפרטי של ראש עיריית ירושלים. 36) ענף. 38) רטוב. 39) שלייה. 40) שחקן ישראלי (ש"מ). מופיע כיום ב"הבימה". 31) ציה. 42) רכוש. 44) אנקול. 46) שופט. 47) זאק אפשר לכו טוב גם כך. 49) תרגול צעיר. 51) פתח. 53) לוא לא. 55) עומד בראש הליגה להגנה יהודית. 56) כלי חרס לנוולים. 57) חזל לחיות. 59) כוכב בעל זנב. 60) שחקנית ישראלית, מופיעה ב"השושנה המקועקעת". 62) מילת שלילה. 64) במאי 42 מאונך. 65) שומן, שומניות. 66) כינוי לסרסור ב"איירה המתוקה". 67) משא נטל. 69) רז. 70) הי הישג הגדול ביותר. 71) אשפת החיצים. 72) במאי תיאטרון ישראלי, ביים בעיקר ב"קא"

מאונך: 1) הארי. 2) אבר בגוף. 3) ה'גש מוסלמי, בערבית "ואקף". 4) תקוה. 5) אמרגן ישראלי. 6) שחקנית ישראלית, יעה (ש"מ). 7) חלק ממין מסויים. 8) תפא ת. 9) אחזה של איבסן. 10) מחזה המוצ"ב. 11) הבימה. 12) מרכז העסקים של עיר גווילה. 13) זכות ההתנגדות. 14) קעור, צלחת. 15) דמות גשית באחד מן זוות וקספיר. 16) מילת זירון. 17) סימן מוס קאלי. 18) במאי ישראלי צעיר (ש"מ). 19) מבקר קול-לנוע יש לי ידוע. 20) כינוי. 21) לאלוהים הרחמן. 22) התעופפו, טסו. 23) קנה דעת. 24) מר ה המוצג ב"קאמרי". 25) קיבלו תשובה. 26) פי החיה. 27) שם של רבני מוסיקאלי בתיאטרון ישראלי. 28) ארת קריאה של שמחה או תענוג, לפי המידרש. 29) מכינוי אלוהי ישראלי. 30) סימן. 31) עיסה, בצק. 32) פעולת הכריתה בשניניים. 33) ספר זומורים עתיק. 34) אופנה שהיתה מקובלת החורף. 35) מותר לו. 36) החלק החד בסכין. 37) גווש.

חשבון 1906

זוהי חידה חשבונית. כל ריבוע מסמל סיפרה. לאותן הספרות יש אותם סימנים. בעזרתן של פעולות חיבור, חיסור, כפל וחילוק, יש למצוא איוו סיפרה מציינ כל סמל של ריבוע.

